

Drobné zkušenosti z války.

O. D.:

Dva příklady úspěšné a neúspěšné palby přípravné.

(Výňatek z článku gen. J. Brosse, La revue d'infanterie, březen 1931: La combinaison des armes.)

I. Úspěšná palba přípravná.

Francouzský postup byl rychlý. Počátkem roku 1915 uměli Francouzi již útočit na osamělý zákop, otevřený, pozorovatelný vlastním dělostřelectvem. Německá opevnění Grand Eperon u Artois byla rovný zákop, několik set metrů dlouhý, táhnoucí se na vojenském hřebetě návrší s ostrým spádem, nazvaném Lorette.

Zákop vykopaný v křídové zemi bylo velmi dobře vidět. Několik rozsocháčů před ním bylo malou překážkou; zákop měl však dobré úkryty, hluboké a úzké. Útočeno bylo na tento zákop v dubnu. Východištěm útoku byl rovnoběžný zákop na dosti srázném protilehlém, přivráceném svahu a vzdálený od nepřátelského zákopu 300 až 400 m.

Palba přípravná, provedená 75 mm kanony, trvala asi 15 min. Na tento cíl, velmi zřetelný a ležící na srázném svahu, byla velmi účinná. Během přípravné palby opustila francouzská pěchota východiště útoku, překročila dolinku ležící mezi oběma svahy a zalehla na svahu nepřátelském co nejbližší za dopadající střely. V hodinu H přeložila děla 75 mm palbu, pěchota provedla zteč, skočila do zákopu, který byl vzat takřka bez vlastních ztrát.

Z obránců zákopu byla jen malá část zabita, většina byla zajata. Většina obránců se skrývala v době přípravné palby v úkrytech, proti kterým střely 75 mm byly

skoro bezmocné. Ale obránci neměli čas vyjít z úkrytu a uvést v činnost kulomety, když se francouzská pěchota objevila v zákopu několik okamžiků po výbuchu posledních střel.

Úspěch byl způsoben tím, že se pěchota přimkla co nejtěsněji za palbu dělostřelectva.

II. Neúspěšná palba přípravná.

V den všeobecného útoku na Artois o několik neděl později byl opět proveden útok na německé posice na návrší Lorette. Francouzské a německé posice byly v jednom úseku velmi blízko sebe. Německý zákop čis. VII byl vzdálen od předsumtého francouzského zákopu 35 až 40 m. Byl opět chráněn drátěnými překážkami bez zvláštní hloubky. Aby bylo možno provést přípravnou palbu z děl, ustoupila francouzská pěchota o 150 m. Bylo předvídáno, že přípravná palba děl 75 mm bude trvat od H-10 do H, a že útočící pěchota postoupí do východiště útoku spojovacími zákopy.

Pohyb pěchoty se poněkud opozdil. Útok začal teprve 15 min. potom, když poslední střely dopadly na zákop čis. VII a byl úplně zastaven během krátkého skoku, který dělil útočící pěchotu od cíle. Čas 15 min. stačil obráncům zákopu čis. VII, aby opustili úkryty a spustili palbu kulometů.

Souhra mezi pěchotou a dělostřelectvem musí být dokonalá. Pěchota se musí přiblížit na okraj bezpečnostního pásma.

Oba příklady demonstrují též jasně, že demoralizační účinek, předpokládaný po umlčovací palbě (viz D-VII-1, čl. 588), je dosti malý a demoralisace trvá krátkou dobu; této krátké doby, následující po umlčovací palbě dělostřelectva, musí být útočící pěchotou využito energicky dříve, než se umlčený nepřítel opět vzchopí.

Dělostřelectvo u nás a v cizině.

Kapitán děl. Karel Gruncel:

Nový dělostřelecký materiál v cizině.

1. Švédský 37 mm protitankový kanon Bofors L/15.

Data: váha střely 0'7 kg, počáteční rychlost 800 m/sek., maximální dostřel 6000 m, váha děla v palebném stanovišti 335 kg, váha děla s kolesnou 500 kg, délka hlavně 1670 mm, váha hlavně se závěrem 100 kg, maximální rozpětí plynů 2650 atm., rozsah náměrů $-10^{\circ} + 25^{\circ}$, rozsah odměrového řídidla 50° , délka lafety od svislé osy kola k ostruže chobotu 500 mm, tloušťka ochranného štítu 4 mm, průměr kol 660 mm, rozchod kol 1090 mm, nárazová energie střely na dálku 500 m $140'3$ kgm na cm^2 , na dálku 1000 m 83 kgm na cm^2 .

Hlaveň je opatřena brzdovratným zařízením a spočívá na válcovité kolébce. Demontáž je velmi jednoduchá. Závěr je přímý, klínový. Po vypálení každé rány se samočinně otvírá směrem dolů. Lze jej však otvírat i ručně s pravé strany. Spouštěcí zařízení jest uloženo po levé straně závěru a obsluhuje je miřič. Kolébka má nahoře skluznou plochu pro hlavěň, která je za tím účelem vespod opatřena vodicími čelistmi. V kolébce je uložena kapalínová brzda a zpruhový vratník. Maximální zákluz hlavně 550 mm. Kolébka spočívá dvěma čepy na horní lafetě, opatřené náměrovým řídidlem. Horní lafeta spočívá pivotovým čepem na dolní lafetě, která má skříňovitý tvar. Odměrovým řídidlem lze posunovat horní lafetu s hlavní a kolébkou maximálně 25° na každou stranu od svislé osy děla. K dolní lafetě jsou kloubovitě připojeny nohy rourovitého tvaru, tvořící chobot. Obě nohy jsou na svých koncích opatřeny ostruhami. Kloubovitě uspořádání noh umožňuje částečně i vyrovnávat náklon